

LUNA IANUARIE ÎN 21 DE ZILE
PRĂZNUIREA POMENIRII SFINTEI
ICOANE A MAICII LUI HRISTOS
DUMNEZEU, CEA DE MINUNI
LUCRĂTOARE, CAREA
SE CHEAMĂ
MÂNGÂIETOAREA

LA VECERNIA
CEA MICĂ

Stihirile pre 4, Glas 1

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Inaintea preacinstului chip al dulcii Mângâietoare și sprijinitoare a credincioșilor cu credință să cădem, adunarea binecinstitorilor, strigând: Maica lui Dumnezeu, pre cei ce te cântă, din năprasnicele curse ale celui viclean mântuiește-i.

Cetele celor ce în singurătate pustnicim și mulțimile celor ce în obști ne ostenim, sfânta icoană a Mângâietoarei împreună să o sărutăm, a uneia de Dumnezeu Născătoarei și înainte-stătătoarei neamului omenesc, pre carea luminoasă comoară o avem.

De pustiitoarea năvălire a tâlharilor de pre mare, Mân-

gâietoare, scăpat-ai obștea Vatopedului oarecând, igumenului în chip mai presus de fire grăindu-i. Pentru aceasta te rugăm: din primejdii și pre noi ne mântuiește.

Graiuri de mulțămită îți aducem, Maica lui Dumnezeu, Mângâietoare preadulce, căci pre robii tăi neatinși îi păzești de săgețile vrăjmașului, pre cei ce pururea aleargă a se închina cu credință chipului tău celui preacinstit.

Slavă... Și acum..., **Glas 8:**

Praznic duhovnicesc săvârșim astăzi, după datorie cântând multă mulțimea darurilor tale, Mângâietoare, dulceață a lumii, pre carile le

verși asupra noastră. Căci tu, neluând aminte la mânia Fiului tău, pre carele ca prunc în brațe îl porți, cu prisosință purtare de grijă ai arătat nouă, păcătoșilor. Mărturisind deci, Maică, ale tale lucrări de bine, și în a ta putere nădăjduind, sfintei și izvorătoarei de har Icoanei tale cu credință ne închinăm bucurându-ne.

LA STIHOVNĂ

Stihurile, Glas 2:

Podobie: Casa Efrathului...

Laudă după datorie vom aduce singurei Mângâietoare a credincioșilor, ce din tot necazul grabnic ne mântuiește.

Stih: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Precum de năvălirea tâlharilor mării ai izbăvit obștea ta, Mângâietoare, așa și pre cei credincioși de necazuri îi izbăvește.

Stih: Feței tale se vor ruga maimarii norodului.

Umple de bucurie și de duhovnicească desfătare, Mângâietoare Maică, pre cei ce cu

dragoste se închină preacinstitei tale icoane.

Slavă..., **a Treimii:**

Dumnezeire întreit-sfântă, Părinte și Fiule și Duhule Sfinte, ale Mângâietoarei pentru noi soliri pururea cu bunăvoire le priimește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Alungă de la toți întunecimea mândniciunii, preacurată Mângâietoare, cu săgetările milostivirii și dumnezeieștii tale ocrotiri.

Acum slobozești..., Sfinte Dumnezeule..., **și după** Tatăl nostru,

Tropariul Mângâietoarei, Glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Turma fiind înconjurată de protivnici, și prigonitorii împotriva oilor tale sălbăticiindu-se, vestit-ai acestea robului tău, Curată, aievea către dânsul grăind. Pentru aceasta, cetele nevoitorilor cu un glas strigă ție: Slavă minunilor tale, Curată, slavă ocrotirii tale, slavă ție, Mângâietoare Sfântă, una preacântată.

Apoi ectenia și otpustul.

LA VECERNIA

CEA MARE

După obicinuitul psalm, Fericit bărbatul..., **starea întâi. La Doamne,** strigat-am, **stihirile pe 8, Glas 1.**

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Pre Cuvântul cel mai presus de fiire, mai presus de fire născându-l, Fecioară, mântuire lumii cu nașterea ta te-ai arătat; că întru adevăr blestemul nimicind, darurile minunilor izvorăști celor ce aleargă la acoperemântul tău.

Păzește cea întrutot-mărită a ta sfântă mănăstire, ce întru numele tău se laudă, mângâietoare Fecioară, și a ta preacinstită și preaînchinată icoană, dătătoare de adevărată mângâiere o fă, celor ce la acoperemântul tău aleargă.

Din cinstita ta icoană grăind odinioară, de a tâlharilor mării năvălire ai scăpat mănăstirea Vatopedului cea preacinstită. Pentru aceasta cu toții vestim a ta minune, precum și calda-ți ocrotire și purtare de grijă.

Bucură-te dumnezeiască împărăteasă a toate, a credin-

cișilor apărătoare; bucură-te pricina bucuriei, ceea ce cu puterea solirilor tale negura necazurilor de la toți cei binecredincioși izgonești; bucură-te Mângâietoare Maică, scăparea noastră din nevoi și a lumii izbăvitoare.

Alte stihiri, Glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Când al obștii Vatopedului întâi-stătător văzut-a cu ai săi ochi schimbându-se preacinstitul tău chip, Fecioară, ca și al Sfântului Prunc celui născut din tine, atunci nu numai văzul, ci și auzul i-au dat mărturie de streina minune a arzătoarei tale iubiri către monahi.

Când al obștii întâi-stătător, din sfânta ta icoană auzit-a glas, s'a spăimântat: cum el, nevrednicul călugăr, de dumnezeiasca minune s'a învrednicit? Și îndată genunchii plecându-și, ai trupului și sufletului său, pre tine, Mângâietoare Maică, dintru adâncul sufletului te-a mărit.

Când al obștii întâi-stătător, Mângâietoare Curată, purtarea ta de grijă cea de oameni

iubitoare a cunoscut, și neîn-cetatul și îmbelșugatul tău ajutor, atunci porțile mănăstirii nu le-a mai deschis, scă-pându-o astfel de a tâlharilor mării cumplită îngrozire. Pen-tru aceasta, împreună cu ce-tele călugărilor, laudă de mul-țămită a cântat ție, Fecioară, puternicei ocrotitoare a mă-năstirii.

Când al obștii întâi-stătător dimpreună cu a nevoitorilor ceată au înconjurat dumnezeiasca ta icoană, slăvită Mân-gâietoare, văzut-au chipul tău precurat suferind schimbare – streină minune a ocrotirii tale. Atunci într-un glas și fără de zăbavă mântuitoare te-au vestit, cu psalmi și cu cântări încununându-te.

Slavă... Și acum..., **Glas 6:**

Îmbelșugata revărsare a ha-rurilor tale îmbie toată su-flarea spre cântarea și lauda minunilor tale, Fecioară, căci pretutindenea grabnică te arăți a-i scăpa pre cei din primejdii, și celor într-un neca-zuri le dai mângâiere ca un izvor al milei. Pentru aceasta, zălog al ajutoriului tău sfân-

ta-ți icoană având, carea, după a ta fire, „Mângâietoarea” se numește, pururea către tine ridicămu-ne ochii: O, precântată Fecioară, al nostru acoperemânt și mân-gâietoarea noastră, turma ta pururea o mântuiește.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

Și citirile.

Dela Facere citire

28: 10-17

Ieșit-a Iacov de la puțul jură-mântului și a mers în Harran, și a aflat un loc, și a dormit a-colo, căci apusese soarele. Și a luat din pietrele locului acelaia, și a pus luiși căpătâi. Și a dor-mit într-un același loc, și a văzut vis; și iată o scară era întărită pre pământ, al căreia capul ajungea la ceriu, și îngerii lui Dumnezeu se suiau și se pogo-rau pre dânsa. Și Domnul era întărit într'însa, și au zis: Eu sânt Dumnezeul lui Avraam tătâne-tău, și Dumnezeul lui Isaac: nu te teme; pământul unde tu dormi pre dânsul, ție îl voi da și sămânței tale. Și va fi sămânța ta ca nisipul pământului, și se va lăți spre mare și spre apus și spre miazănoapte și spre răsărit; și se vor binecu-

vânta întru tine și întru sămânța ta toate semințiile pământului. Și iată eu voi fi cu tine, păzindu-te în toată calea, ori încotro vei merge, și te voi întoarce la pământul acesta. Că nu te voi lăsa până când voi face eu toate câte am grăit ție. Și s'a sculat Iacov din somnul său, și a zis: Este Domnul în locul acesta, iară eu nu am știut. Și s'a temut, și a zis: Cât de înfricoșat este locul acesta; nu este aceasta alt, fără numai casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta ceriului.

Din Prorocia lui Iezekiil cetire

43: 27; 44: 1-4

Așa grăiește Domnul: Fi-va din ziua a opta și mai nainte, facevor preoții pre altariu arderile cele de tot ale voastre, și cele ce sânt de mântuirea voastră; și voi priimi pre voi, zice Domnul Domnul. Și m'au întors pre mine la calea porții sfintelor cea mai din afară, carea caută spre răsărituri, și aceasta era încuiată. Și au zis Domnul către mine: Poarta aceasta încuiată va fi, și nu se va deschide, și nimenia va trece printr'însa; că Domnul Dumnezeu lui Israil va intra printr'însa, și va fi încuiată. Că povățuitoriul acesta va șede întru dânsa să mănân-

ce pâine înaintea Domnului. Pre calea porții pridvorului va intra, și pre calea lui va ieși. Și m'au dus pre calea porții Sfintelor cea despre miazănoapte, în preajma casei, și am văzut, și iată era plină de slavă casa Domnului.

Dela Pilde citire

9: 1-11

Înțelepciunea au zidit eiși casă, și au întărit șapte stâlpi. Junghiat-au jertfele sale și au dres în păharul său vin, și au gătit masa sa; trimis-au pre slugile sale să cheme cu înaltă strigare la păhar, zicând: Cela ce este neînțelept să se abată la mine; și celor ce le trebuiește înțelegere le-au zis: Veniți de mâncați pâinea mea, și beți vinul carele am dres vouă. Lăsați neînțelepția, și veți fi vii, ca în veac să împărățiți, și căutați înțelepciunea, ca să trăiți, și vă îndreptați cunoștința cugetului întru cunoaștere. Cela ce învață pre cei răi ia luiși necinstire, și cela ce muștră pre cel necinstitoriu ocărăște pre sineși; că muștrările necinstitorului rane sânt lui. Nu muștra pre cei răi, ca să nu te urască; muștră pre cel înțelept, și te va iubi. Dă pricină înțeleptului, și mai înțelept va fi; arată dreptului,

și va adaoage a priimi. Începutul înțelepciunii este frica Domnului, și sfatul Sfinților pricepera; iară a cunoaște Legea este a cugetului bun. Că întru acest chip lung răstimp vei petrece, și se vor adaoage ție anii vieții.

LA LITIE. Stihirile, Glas 1:

Pre izvorul cel vecinic curgătoriu al milei, pre adâncul iubirii de oameni, pre purtătoarea de lumină să o lăudăm, pre Mângâietoarea Fecioară, mântuirea credincioșilor, că aceasta s'a arătat izvor îmbelșugat de minuni, din care, cei ce ne închinăm ei, cu apa cea de viață datătoare ne adăpăm, și putere dobândim spre a lupta cu cel protivnic.

Strălucirile purtării tale de grijă, Precurată, sufletele robilor tăi le luminează, iar negura ispitelor și a necazurilor întru totul o risipesc. Pentru aceasta, de toate bunătățile tale mulțamindu-ți, cântare de laudă îți aducem, strigând: Bucură-te Mângâietoarea celor scârbiți, ajutătoarea celor neajutoriți și povățuitoarea fără de greșală

a celor ce râvnesc cea în Hristos desăvârșire.

Cu a ta milostivă privire, de vicleana năvălire a tâlharilor mării scăpat-ai Vatopedul oarecând, Mângâietoarea noastră, Maică grabnic ajutătoare. Pentru aceasta, ca pricinuitoare a mântuirii cinstindu-te, a ta icoană sărutăm, umplându-ne de negrăită bucurie.

Cu iubire de oameni lucrând, grăit-ai întâi-stătătorului, Mângâietoare dulce, și mănăstirea ta ai izbăvit de jaful tâlharilor mării. Pentru aceasta, ca pre ceea ce ne ești alături întru ale noastre pătimiri, Stăpână cea de întreaga lume dorită, ceata monahilor te mărim.

Slavă... Și acum..., **Glas 6.**

Cine va spune taina ocrotirii tale, Mângâietoare a lumii, prin carea în multe chipuri odihnești pre cei ce te cântă? Căci tu de necazuri ne izbăvești și alini a sufletului turburare celor ce se închină icoanei tale și cu dragoste glas înalță: Nu ridica de la noi privirea purtării tale de

grijă, și păzește-ne, pre robii tăi, de toată bântuiala vrăjmașilor, cu pace neclătită înconjurându-ne.

LA STIHOVNĂ. Glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Veniți, cetele călugărilor, pre înainte-stătătoarea și păzitoarea noastră cu bucurie să o cântăm, ca pre sprijini-toarea întru ale vieții nevoi, și către Mântuitorul sfântă solitoare, strigând: Caută din ceriu, a tuturor Împărăteasă Mângâietoare, și izbăvește grabnic pre cei ce te cinstesc, de toată reaua pătimire, pentru ca mila și dumnezeiasca ta purtare de grijă tuturor să o mărturisim, și icoanei tale celei preasfinte să ne închinăm, cei ce întru necazuri la a ta ocrotire alergăm.

Stih: Ascultă fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită norodul tău și casa părintelui tău, și va dori Împăratul frumuseța ta,

Bucură-te Mângâietoare a obștii bisericii noastre, cinstită desfătare, izvor vecinic ce cu adevărat reversi tămăduiri, bolile sufletului și

trupului vindecând, și cu totul izgonind nourii cei întunecați ai mâniei celei de suflete stricătoare. Adu-ți aminte de noi, cei ce te cinstim, și icoana ta pururea o sărutăm, Maica lui Dumnezeu, și ploaie răcoritoare de pace trimite celor ce întru cântări te laudă.

Stih: Feței tale se vor ruga mairii norodului.

Bucură-te grabnică Mângâietoare, ceea ce odinioară, ale monahilor greșale trecându-le cu vederea, de varvara năvălire i-ai izbăvit cu al tău har, de moarte și de robie scăpându-i. Pentru aceasta, ca pre scăparea noastră te mărim, Mireasă a lui Dumnezeu, și puterea caldei tale purtări de grijă văzând, vestim tuturor cea multă a ta îndrăzneală către Domnul Hristos și harul tău cel preambelșugat.

Slavă... Și acum..., **Glas 6.**

Astăzi obștea bisericii noastre mai cu osebite cântă ale tale faceri de bine, Mângâietoare preadulce; căci tu, precum odinioară, ca o co-

moară de milostivire, pururea ne izbăvești de năvala cumpliților vrăjmași ce ne împresoară. Sârguiește dar, ca o bună, și al deznădejdiei întunerec risipește, și scapă din gheena mândniciunii pre cei ce cu dragoste aleargă la tine.

Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule..., și după Tatăl nostru,

Troparul Glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Turma fiind înconjurată de protivnici, și prigonitorii împotriva oilor tale sălbăticiindu-se, vestit-ai acestea robului tău, Curată, aieva către dânsul grăind. Pentru aceasta, cetele nevoitorilor cu un glas strigă ție: Slavă minunilor tale, Curată, slavă ocrotirii tale, slavă ție, Mângâietoare Sfântă, una precântată.

Și cetirea praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul...,
Troparul Glas 1.

După întâia cathismă,

Sedealna, Glas 1:

Podobie: Mormântul tău...

Harul tău, Curată, necazurile izgonește, și întunecatele patimi ale sufletului risipește, Maică a lui Dumnezeu preabună; pentru aceasta cu toții, bine-răsunătoare cântare aducându-ți, Mângâietoarea lumii, curățitoarele tale soliri către Ziditoriul îți cerem.

Slavă..., iarăși aceasta. Și acum...

Podobie: Mormântul tău...

Bucură-se cetele monahilor, Fecioară, dumnezeieștii tale icoane cu credință închinându-se, pre carea o avem ca întărire și nejefuită comoară, strigând: Fierbinte ajutoriu făcutu-te-ai nouă, slăvită Mângâietoare.

După a 2-a cathismă,

Sedealna, Glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'a al mănăstirii întâi-stătător, văzând schimbarea preasfântului tău chip, de-Dumnezeu-Născătoare, în cinstita-ți icoană, iară frații cu toții adusu-ți-au laudă, de robie prin tine scăpați, Mângâietoare Fecioară prealăudată, și cu bucurie au strigat: Bucură-te

a noastră ocrotitoare, acoperemânt și neîndoielnică mângâiere.

Slavă..., **iarăși acesta.** Și acum...

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Mângâiere a noastră fierbin-te, scăpare și credincioasă ocrotitoare cu adevărat ești Fecioară, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta cu bună cucernicie îți strigăm: Turma ta pururea păzește, carea se bucură și se veselește de cinstită Icoana ta, Mângâietoare Preadulce, darurile tale de Maică din ceriuri dăruindu-i.

Polieleu. Și Mărimurile acestea:

Mărimu-te pre tine, Preasfântă Mângâietoare, Mireașă nenuntită, și dumnezeiască Icoana ta cu toții o cinstim.

Altă stihiră:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și prin tine cu noi.

Cu stihurile acestea:

1. Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.

2. Preaslăvite s'au grăit pentru

tine, cetatea lui Dumnezeu.

3. Din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău.

4. Sfințit-au lăcașul său, Cel Preaînalt, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clăti.

5. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

6. Binecuvântat este Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

Slavă...

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum...

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și prin tine cu noi.

Alliluia, Alliluia, Alliluia, slavă Ție, Dumnezeule. (De 3 ori).

Sedealna, Glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Văzând sfântu-ți chip izvorându-ne râuri de milostiviri, Fecioară, cu credință strigăm ție: Mângâie pururea pre cei întru necazuri, Mângâietoare preabinecuvântată, scăparea, acopere-

mântul și mântuirea noastră.

Slavă..., iarăși aceasta. Și acum...

Glas 3.

Podobie: De frumusețea...

Liman neînviforat și scăpare preatare te are obștea noastră, cinstită și dumnezeiască Mângâietoare, la icoana ta cea sfântă cu toții alergând, și mare mângâiere și grabnic ajutor dobândind. Pentru aceasta vecinică slavă aducem ție, Maică preadulce.

Apoi Antifonul Întâi al Glasului al 4-lea: Din tinerețele mele...

PROCHIMEN, Glas 4:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (caută la 8 Septemvrie, la Utrenie).

Psalmul 50.

Slavă..., **Glas 2.**

Pentru rugăciunile Cinstitei Mângâietoare, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih:

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira, Glas 6:

Împreună-luptătoare și ajutor în necazuri te avem, Mângâietoare preaslăvită, căci tu, nemărginit milostivindu-te, arșița căderilor, ispitelor și necazurilor ai stins, cu roua cea dumnezeiască. Arată nouă și lucrarea îndurărilor tale, și de toată reaua-pătimi-re scapă pre cei ce te cinstesc.

CANOANELE, două. Irmoasele amânduror canoane de câte 2 ori, și troparele pe 12.

Canonul Mângâietoarei.

Cântarea 1, Glas 4, Irmos:

Deschide-voi gura mea, și se va umplea de Duh, și cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stăpână Atotîmpărăteasă, Mângâietoare preadulce, buzele-mi deschide ca să cânt luminat dumnezeiasca-ți purtare de grijă, nesfârșită și neclătită.

Sfințește, Preacurată, pre cei ce se închină cu credință icoanei tale, Mângâietoare noastră, carea, mai presus de cuvânt, de cumplita pustiire ne izbăvește.

Precum odinioară ai vărsat picăturile milei milostivirii tale preste cetele călugărilor, curată Mângâietoare, sârguiește și acum de mi le dăruiește, ca să mă mântuiesc.

Scăpare de tâlharii cei de pre mare mai presus de nădejde aflat-au odinioară acei nevoitori prin Icoana ta, Mângâietoare, măcar că unii dintre ei pre Hristos au amărât. Pentru aceasta cu dumnezeiești cântări te încununăm.

Maică ce nu ai cunoscut bărbat, comoară a milosârdiilor, îndemnul celui născut din tine nesocotind, Stăpână, cu milostivire ai vestit igumenului mănăstirii a tâlharilor năvălire.

Alt canon, Glas 8.

Facerea lui Gherasim de la Sfânta Anna. Irmos:

Apa trecând ca pre uscat, și din răutatea Eghiptenilor scăpând Israilteanul, striga: Izbăvitoriului și Dumnezeului nostru să cântăm.

Având milostivire de maică, Mângâietoarea noastră, Fecioară, varsă tuturor dulceața îndurărilor tale, ca de amara întristare să ne slobozim.

De-Dumnezeu-Născătoare cea plină de har, izvor al milei celei dumnezeiești, mângâie tainic inimile noastre, ca de săgețile celui viclean să aflăm izbăvire.

Slavă...

Ceea ce ești a noastră Mângâietoare și alinare, palat prealuminat al Celui Preaînalt, risipește cu lumina cea nematerialnică întunericul cumplitei întristări.

Și acum...

Cu roua sfintelor tale haruri, Mângâietoare Maică, icoana ta cea dumnezeiască, pentru a ta bunătate, ne înnoiește pre toți cei ce cu credință la dânsa alergăm.

Catavasie:

Pământul cel rodit de adâncime, uscat l-a umblat soarele oarecând, căci ca un zid s'a închegat apa de amândouă părțile, norodul marea pedestru trecând, și lui Dumnezeu spre plăcere cântând: Să cântăm Domnului, căci cu slavă s'a proslăvit.

Cântarea a 3-a. Irmos:

Pre ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, pre cei ce s'au adunat ceată duhovnicească întărește-i, și întru dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Lăcaș al Celui Preaînalt, Mângâietoare preabună, izvorul cel nedeșertat al milostivirilor, scapă obștea noastră de toată bântuiala vrăjmășească.

Mâna Fiului și Dumnezeuului tău îndepărtând, Mângâietoare bună, carele a ta gură voia să o pecetluiască, vestit-ai întâi-stătătorului a tâlharilor năvălire, ca o iubitoare de oameni.

Putere, scăpare, mângâiere, nădejde și sprijin tare ești tuturor celor ce cu credință te măresc, Mângâietoare Stăpână, a bisericii noastre comoară.

Țărm și liman neînvingătorat au icoana ta, cei ce, cu dragoste de Dumnezeu, în obștea noastră viețuiesc. Pentru aceasta în toată nevoia și necazul către dânsa aleargă.

Alt Canon. Irmos:

Făcătorul celor mai presus de crugul ceresc, Doamne, și ziditoriul Bisericii, tu mă întărește întru dragostea ta, cela ce ești marginea doririlor, a credincioșilor întărire, unule iubitoriule de oameni.

Chipul tău, curată, zugrăvit pre sfânta ta icoană, harul bucuriei tuturor răspândește, a sufletului întristare risipind celor ce la tine aleargă, Stăpână.

Al tău ajutor și mie dăruiește-l, smeritului robului tău, Curată, mângâierea tuturor și scăparea, ca să aflui izbăvire de cel ce cu viclenie se luptă cu noi.

Slavă...

Precum odinioară mai presus de fire, Curată, din a ta sfântă icoană ai grăit, așa și acum grăiește-mi în inimă cuvânt de mângâiere ce izgonește al vrăjmașul vicleșug.

Și acum...

Omoară-mi, Fecioară, cugețul trupului, și mintea cu dor de viață sfântă îmi întraripează, iar inima mea cea turburată arată-o plină de dumnezeiască mângâiere.

Catavasia

Întărirea celor ce se încred în tine, întărește, Doamne, Biserica ta, carea ai câștigat cu scump sângele tău.

Sedealna Glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Una milostivă, Mângâietoare preacântată, de cumplitele nevoi și de a diavolului pierzare scapă pre toți cei ce se închină cu dragoste cinstitei tale icoane, cerând sfintele tale rugăciuni către Ziditoriul și Dătătoriul de viață, căruia trup i-ai dat.

Slavă..., iarăși aceasta. Și acum...

Turma ta păzește de tot prăpădul vrăjmașului, Prea-sfântă de Dumnezeu Născătoare, cu a ta bunătate, că zid având cinstită Icoana ta, pre carea cu îndreptățire Mângâietoarea o numim, către aceasta pururea alergăm și aflăm scăpare.

Cântarea a 4-a. Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre scaunul dumnezeirii, pre nour ușor au venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin nestricată palmă, și au mântuit pre cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii tale.

Laudă este a ta icoană, și cinstită bucurie pentru obștea noastră, carea cu cântări împodobește, Mângâietoareo, a ta negrăită milostivire și purtare de grijă.

Priimindu-mi, Maică, cuvintele buzelor și osârdia inimii mele, arată-mă vrednic, Mângâietoareo, de a ta alinare, pentru ca „Bucură-te” să cânt ție, milostivă Stăpână.

Adapă, preaslăvită Fecioară, cu șuvoaiele iubirii tale de oameni, pre cei ce cu dra-

goste te cântă, sfântul tău ajutor așteptând.

„Poftele pătimășe ale trupului meu adoarme, neadormită Mângâietoare, și pornirile pământești mi le îmblânzește, ocrotitoarea lumii”, strig acum către tine, Icoana ta cea sfântă sărutând.

Alt Canon. Irmos:

Auzit-am, Doamne, cea a rânduielii tale taina, înțeles-am lucrurile tale, și am proslăvit Dumnezeirea ta.

Putare dumnezeiască dă mie, Mângâietoare Maică, Fecioară Stăpână, ca toată înșelăciunea și viclenia vrăjmașului să biruiesc.

Scapă-mă, Curată, de vicleana asupreală al chinuitorului, și întristarea sufletului meu o risipește, Fecioară, cu harul tău cel sfânt.

Slavă...

Mângâiere sfântă ne este icoana ta cea de mir izvorătoare, Fecioară, căreia închinându-ne, cerească bucurie luăm.

Și acum...

Leagă-mă, Fecioară, cu ale dragostei Fiului tău legături și îndulcește amărăciunea mahnicioasei mele cugetări.

Catavasia

Acoperit-a cerurile vârtutea ta, Hristoase, că ieșind din chivotul sfințirii tale, din nesticata Maică, în biserica slavei tale te-ai arătat, ca un prunc în brațe purtat, și toate s’au umplut de lauda ta.

Cântarea a 5-a. Irmos:

Spăimântatu-s’au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispită de nuntă, avut-ai în pânțece pre Dumnezeu cel preste toate, și ai născut pre Fiul cel fără de ani, carele dăruiește mântuire tuturor celor ce te cântă pre tine.

Nădejde și ajutor tuturor creștinilor aflându-te, Mângâietoare Maică, din robia prearea a patimilor ne smulge, pre cei ce la tine alergăm, și desfătării céii cerești părtași a fi ne învrednicește.

Cu ploaia rugăciunilor tale spală necurăția patimilor mele, Mângâietoare curată, izvorule al mântuirii, ca pu-

rurea să alerg să sărut icoana ta cea de tămăduiri izvorătoare.

Masă nedeșertată de îndurări te cunoaștem, Mângâietoare, noi cei pământești, din carea îmbelșugat desfătându-ne cu credință, luăm îndrăzneală și putere ca să cerem milă de la Fiul tău.

Rănit fiind eu, ticălosul, de asuprelile diavolului, alerg către neostenitele tale rugăciuni, Mângâietoare, și caut tămăduire; pre carea dăruiește-o mie ca o Maică prealăudată a lui Dumnezeu, Împăratul și Stăpânul zidirii.

Alt Canon. Irmos:

Luminează pre noi, Doamne, cu poruncile tale, și cu brațul tău cel înalt, a ta pace dăruiește nouă, Iubitoriule de oameni.

De tainica ta umbrire cu totul luminată este cinstita ta Icoană, Fecioară, pre carea cu credință Mângâietoarea o numim.

Către înălțimile vârtuților ne ridică, Stăpână, pre cei ce al tău fierbinte ajutor cu cre-

dință căutăm, ceea ce ești a noastră mângâietoare adevărată.

Slavă...

Bucură-se sfântă obștea noastră, având a ta Icoană mângâietoare tuturor celor ce la tine aleargă, Fecioară.

Și acum...

Mângâie-ne de sus, Preacurată, cu umbrirea ta cea înțelegătoare, și noul nostru risipește.

Catavasie

Dacă a văzut Isaia cu închipuire pre Dumnezeu pre scaun preaînalt, de îngerii slavei încunjurat, a strigat: O, ticălosul de mine, că mai nainte am văzut pre Dumnezeu întrupat, lumina cea neînserată, și carele pacea stăpânește.

Cântarea a 6-a. Irmos:

Cugetătorii de Dumnezeu, carii săvârșiți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pre Dumnezeu, cel ce s'au născut dintr'însa.

Strălucește pururea harul tău, cinstită Mângâietoare, celor ce se apropie de preasfântă icoana ta, risipind întunecimea patimilor și a necazurilor.

Semn al bunătății tale și dreptar al ocrotirii tale către neamul omenesc este a ta icoană, Mângâietoare Maică a lui Dumnezeu preaslăvită.

Ale monahilor cete, Mângâietoare Sfântă, a ta slavă, sprijineală, acoperemânt și ocrotire cu cântări bine răsunătoare o laudă.

Bucură-te strigăm ție, Mângâietoare prealăudată, celei ce pururea izbăvești a noastră sfântă obștea de necazuri și de năvălirea cumpliților vrăjmași.

Alt Canon. Irmos:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul, și aceleia voi vesti scârbele mele; că de rele sufletul meu s'a umplut, și viața mea de iad s'a apropiat; și mă rog precum Ionă: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Scapă mintea mea, Mângâietoare Precurată, de împătımirea de cele materialnice și de povara amarei întristări, și inima mea de bucurie o umple.

Preasfânta ta icoană, Mângâietoare Fecioară, dumnezeiască putere răspândește și toată întunecimea întristării o alungă. Pentru aceasta pururea vestim multa ta către noi milostivire.

Slavă...

Cu revărsarea apelor celor de taină stinge și potolește flacăra întristării, negrijaniei și întunecimii minții mele, Mângâietoare Fecioară prealăudată, și sufletul meu răcorește-l cu suflarea bunătății tale.

Și acum...

Văzut-au schimbarea chipurilor din sfânta ta icoană, Fecioară, mulțimea călugărilor oarecând, și milostivirea ta cea multă au slăvit, căci de a varvarilor înfricoșată năvălire i-ai scăpat.

Catavasi

Glas înălțat-a ție Bătrânul,

mântuirea carea a venit no-
roadelor cu ochii săi văzând:
Hristoase cel venit dela
Dumnezeu, tu ești Dumne-
zeul meu.

Condac Glas 3.

Podobie: De frumusețea...

Înaintea icoanei tale stând și
rugându-se igumenul, Prea-
cântată, văzut-a streina și
înfricoșata schimbare a chi-
pului tău, și din buzele tale,
cu multa-ți milostivire, luat-
a vestire carea turma a iz-
băvit. Pentru aceasta strig-
ăm ție: Bucură-te, cinstită
Mângâietoare.

ICOS.

Cine după cuviință va lăuda
nemăsuratele tale faceri de bi-
ne și multa mulțime a milosti-
virii tale, binecuvântată Atot-
împărăteasă? Căci de pus-
tiitoarea năvălire a tâlharilor
mării turma ai izbăvit, igume-
nului grăindu-i, și dreapta
mânie a Fiului tău risipind.
Pentru aceasta cu cântări de
mulțămită te slăvim, Maica lui
Dumnezeu, și preacinstită
Icoana ta o sărutăm, strigând
cu credință: Bucură-te cinstită
Mângâietoare.

SINAXAR

Întru această lună în 21 de zile,
pomenirea cuviosului părintelui
nostru Maxim Mărturisitorul.

Stih:

Lipsindu-te de mână și de limbă,
iarăși mâna și limba îți răsar,
Părinte,

Și sufletul în mâinile lui Dumne-
zeu îți dai, Maxime preacinstite.

Întru a douăzeci și una zi, trupul
lui Maxim cel cinstit,

Prin moarte, de pământ a fost
acoperit.

Acesta a fost în zilele rău-credin-
ciosului împărat Constant, ce a
fost tatăl împăratului Constantin
Pogonatul (adică Bărbosul), și
nepotul împăratului Iraclie. Și
multe cinstiri priimind [Sfântul
Maxim] dela cei mai de nainte îm-
părați, și destoinic fiind la lucru-
rile politicești, învățând și îndrep-
tând cele ce trebuiau a se face, cu
înțelepciunea și cu firea lui cea
bună, și cu mintea ce avea, la
dregătoria de protoasikrit s'a suit
și s'a făcut sfetnic împăraților.

Ivindu-se atunci eresul mono-
fiziților și dându-se porunci carile
au fost lipite pre pereții bisericilor,
Maxim, nesuferind asemenea
eres, s'a lepădat de toată cinstea
lumească, alegând mai bine a fi
lepădat și nebăgat în seamă în ca-
sa lui Dumnezeu, decât să locu-
iască în sălașurile păcătoșilor. Și
mergând la monastirea din Hriso-

poli, s'a călugărit, unde a fost și igumen. De aceea ca de foc aprinzându-se de dumnezeiasca râvnă, s'a dus la Roma cea veche și a plecat pre fericitul papă Martin ca să strângă Sobor și să anathematisească pre începătorii și pricinătorii păgâneștii aceleia dogme a celor ce bârfeau cum că o singură voie ar fi la Hristos, încă și spre muștrarea și rușinarea celor ce credeau așa; a scris cuvinte și cărți ce adevereau temeiul credinței noastre cu dascălești dovediri ale Sfintei Scripturi, de le-a trimis pretutindenea în lume. Iar întorcându-se dela Roma cu cei doi Anastasie, ucenicii săi, s'a numărat ca un vinovat înaintea sfatului ce era de un gând cu împăratul despre partea aceluia eres. Și de vreme ce toți țineau cu împăratul, numai Sfântul Maxim sta împotriva, și îndemna și pre alții cu scrisorile lui ca să nu se supuie, nici să-și schimbe gândul, s'a trimis la închisoare în Trakia; și stând tare în credință, i-au tăiat mâna și limba. Și de acolo a fost izgonit în Lazikia, unde, petrecând trei ani și singur slujind la trebuințele trupului său, plin fiind de zile, bolnăvindu-se puțin, a răposat în Domnul și s'a îngropat în mănăstirea Sfântului Arsenie, într'acea țară a Lazilor, făcând în toate zilele multe minuni. Și spun că, după tăiere, iarăși i-a venit limba la loc cu minune dela Dumnezeu,

și a vorbit curat până la moarte. Iar din cei doi ucenici ai lui, Anastasie cel mai mare cu vârsta, tăindu-i-se și lui mâna și limba ca dascălului său, s'a trimis departe la închisoare. Iar cel mai tânăr Anastasie, trimitându-se la oarecarea cetate din Trakia, și-a săvârșit acolo viața și s'a odihnit întru Domnul.

Tot întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Neofit.

Stih:

Pre Neofit sabia de pre pământ l-a cosit,

Ca pre un preafrumos sad de curând sădit.

Acesta a fost din Nikeia Vithiniei, fiu de părinți binecredincioși și creștini, anume Theodor și Florentia, pre vremea împărăției lui Dioclițian. Și îndată dintru începutul vieții sale a fost plin de harul lui Dumnezeu, de vreme ce, fiind de nouă ani, când învăța carte cu copiii făcea rugăciune și minunat se sporea spre învățătură. Și venea o porumbiță de zbură împrejurul patului său. Și fiindcă porumbița vorbea cu grai omnesc, pentru aceasta maica sa a murit de frică, iar el o a înviat prin rugăciunea sa. Deci mergând în muntele Olimpului, a intrat într'o peșteră pre carea i-a arătat o porumbița ce îl povățuia. Și gonind fiara ce era acolo, și-a făcut sălășluire, hrănindu-se de dumne-

zeiescul înger. Iar după ce a ajuns la unsprezece ani ai vârstei sale, din arătare dumnezeiască s'a pogorât din munte, și sărutând pre părinții săi și dând la săraci din averea lor, iarăși s'a întors la munte. Iar la cincisprezece ani ai vârstei sale a stătut înaintea lui Dekie ighemonul, povățuindu-se la aceasta de dumnezeiescul înger. Drept aceea, pentru nenădăjduita îndrăznire și cutezare ce a arătat, întâi a pus de l-au bătut, după aceea l-au băgat într'un cuptoriu ars, și scăpând cu darul lui Hristos, l-au dat la fiare. Și rămânând de toate nevătămat, a fost omorât cu sabia de un varvar ce s'a repezit asupra lui.

Tot întru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Zosima, episcopul Siracusiei din ostrovul Sikeliei.

Stih:

Zosima mutare din viață a aflat,
Căruia și întreaga viață mutare i-a fost cu-adevărat.

Acesta era din Sikelia, din părinți credincioși și cucernici și cu îndestulare viețuind, care aveau moșie lângă mănăstirea Lukiei fecioara. Iară după ce s'a născut Zosima și s'a întărcat, a fost dat în dar sfintei Lukia, și el, și moșia. Deci în mănăstire petrecând, s'a făcut păzitoriu sicriului sfintei. Și ducându-se la părinții săi, nici cât de puțin n'a fost îngăduit să petreacă

împreună cu ei, ci îndată a fost trimis înapoi la lăcașul sfintei, zicându-i părinții că acolo trebuie să fie, unde s'a și afierosit. Întru care mănăstire petrecând treizeci de ani, s'a făcut și igumen; apoi s'a făcut și episcop cetății Siracusei, de către Theodor, papa Romei, și bine păstorind încredințata lui cuvântătoare turmă, și pre mulți întorcând dela necredință la credință și de la răutate la bună-tate, a adormit în pace, trăind ani cincizeci.

Tot întru această zi, pătımirea sfinților mucenici Evghenie, Valerian, Candid și Akila, cei ce în Trapezunt au mărturisit.

Stih:

Evghenie și cei trei nevoitori ce împreună cu el au pățimit,

Pentru bunul lor neam sufletesc de sabie au pierit.

Aceștia s'au nevoit pre vremea împărăției lui Dioclițian și Maximian și a ducelui Lisie, căci ascunzându-se în munții Trapezuntului, s'au prins de Lisie, și mărturisind pre Hristos, au fost surghiuniți într'o strâmtă cetățuie a pământului lăzesc, numită Pitius. Și de acolo au fost aduși la Trapezunt, și înfățișându-se la ducele, li s'au strujit trupurile cu vine de bou. Apoi fiind spânzurați, au fost sfâșiați cu unghii de fier și arși cu făclii aprinse. Iar după ce au căzut cu fețele în sus cei ce mun-

ceau, turburându-se ighemonul, a poruncit să se pună sfinții la închisoare. Și după câteva zile, fiind prins și sfântul Evghenie, carele până atuncea încă nu era prins, și mărturisind pre Hristos, a fost bătut cu cruzime. Deci ducându-se împreună cu ighemonul la capiștea idolilor și făcând rugăciune, a făcut să cadă toți idoli și să se zdrobească ca praful. Pentru care și cu funii fiind legat, cu toiege groase a fost bătut. Apoi fiind spânzurat, cu unghii de fier foarte tare i s'au zgâriat coastele, și cu făclii aprinse a fost ars, ungându-l cu sare și oțet preatare. Apoi toți sfinții fiind băgați într'un cuptoriu aprins, și scăpând de acela, prin sabie s'au săvârșit.

Tot întru această zi, soborul sfintei Irina în sfânta biserică de lângă mare, și pomenirea sfintei mucenice Agni.

Stih:

Desfrânații, puind pre Agni în casă întunecoasă,

Pricinuitu-i-au locuință prealuminosă.

Sfânta muceniță Agni era din cetatea Romei, de neam strălucit. Aceasta având viața sa potrivită cu numele, multe femei mergând către dânsa, le învăța cuvântul adevărului și le îndemna să cunoască pre Hristos Dumnezeu și lui singur să-i slujească. Aceste lucruri ajungând la urechile ighemonului,

a fost răpită îndată. Și înfățișându-se înaintea lui, era îndemnată să jertfească, sau de nu, să fie dusă la o casă de curvăsărie. Iar ea zicea: Dumnezeilor tăi nu voi jertfi, nici de curvie îmi pasă, căci îndrăznesc la Dumnezeul meu, că ajutată fiind de el, voi scăpa de acea rușine. Acestea auzindu-le nelegiuitul ighemon, a chemat pre starostele de curve și i-a dat pre ceea ce purta numele curăției, poruncindu-i ca să o ducă îmbrăcată cu o singură haină spre batjocură. Și după ce a ajuns la sataniceasca prăvălie, și se apropia fieștecarele, vrând să-și bată joc de ea, nimenea oprindu-i, ci mai vârtos toți îndemnându-se fără frică și fără de socoteală a se apropia de dânsa, îndată amorteau și li se tâmpea pofta, și ca niște morți se aflau. Atuncea unul, ca și cum mari cugetând trufaș, și carele mustra pre cei ce intrau, cu multă obrăznicie s'a apropiat de sfânta fecioară, și îndată s'a făcut fără de suflare și a căzut pre pământ. Și mult ceas trecând, unul din cei ce stau de față a strigat, zicând: Mare este credința creștinilor. Și intrând și ceilalți, cu un glas toți au strigat: Mare este puterea lui Hristos. Despre acestea înștiințându-se ighemonul, a adus de față pre sfânta, a adus încă și pre mortul înaintea lui, și a zis: Spune, vicleană femeie, cum ai omorât pre tânărul? Și sfânta i-a

răspuns: Când ai poruncit să fii batjocorită, când mă duceau, îmi urma mie un tânăr, luminat îmbrăcat, și intrând sta lângă mine, carele pofta tinerilor o tâmpea, și pre bărbatul acesta pre carele îl vezi mort, carele s'a apropiat mai în urmă, cu trufie și obrăznicie, mai nainte de a se atinge de mine și mai nainte de a scoate cuvânt, l-a făcut astfel precum îl vezi acum. Zis-a ighemonul: Și cine este acesta? Răspuns-a sfânta: Domnul și Dumnezeu meu a trimis pre îngerul său ca să oprească de a mi se face mie batjocură. Iar ighemonul a zis: Deci de voiești să ne îndupleci că adevărul grăiești, roagă-te Dumnezeului tău și-l înviază. Atuncea mucenița, ridicându-și mâinile spre ceriu și făcând rugăciune, îndată a înviat mortul. Și s'au spăimântat toți de această minune, și însuși ighemonul, și mulți au strigat: Mare este puterea creștinilor, și mare întru adevăr este Dumnezeuul acestei prea de bun neam femei. Iară unii rău credincioși și necurați au strigat către ighemonul: Ridică-o pre ea din mijloc, căci aceasta ce ți se pare că face minuni, prin vrăji le face. Atuncea a poruncit să se arză sfânta cu foc. Deci aprinzându-se mare foc, sfânta, pecetluindu-se cu semnul crucii, a intrat cu îndrăzneală în mijloc, și rugăciune în gură având, a zburat către Domnul, lăsându-și trupul. Iar

după ce a conținut văpaia, oarecarii iubitori de Hristos, luând întru ascuns cinstitele ei moaște, cu cinste le-au îngropat, slăvind pre Dumnezeu.

Tot întru această zi, sfinții patru mucenici cei din Tir, de sabie s'au săvârșit.

Stih:

Un glas la cei patru nevoitori era a se auzi:

Vesellie este nouă prin sabie a muri.

Tot întru această zi, pomenirea minunilor Icoanei Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, numită Mângâietoarea, ce s'au făcut în Sfânta Mănăstire a Vatopedului din Sfântul Munte Athos, și în toată lumea oamenilor, cu a ei milostivă purtare de grijă.

Stih:

Pricină a bucuriei, Mângâietoareo, ești,

Ceea ce din valurile lumii neîncetat ne izbăvești.

În vechime, în Sfânta Mănăstire a Vatopedului din Sfântul Munte Athos, la sfârșitul Utreniei, era obiceiul ca părinții ce ieșeau din biserica cea mare să sărute icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, zugrăvită pre peretele din tînda acelei biserici, iar igumenul înmîna portarului cheile pentru a deschide porțile Mănăstirii, ce se închideau întotdeauna la căderea

serii. În dimineața zilei de 21 ianuarie a anului 1320, când igumenul a dat cheile portarului, icoana Maicii Domnului din tinda mănăstirii s'a însuflețit și Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a strigat: «Nu deschideți astăzi porțile Mănăstirii, ci urcați-vă pre ziduri și alungați pre tâlharii cei de pre mare». Atunci – o, minune! – pruncul Iisus din brațele Născătoarei de Dumnezeu, mișcându-și mâna, a închis gura Preasfintei sale Maici, zicându-i: «Nu, Maica mea, nu le spune. Lasă-i să fie pedepsiți precum li se cuvine, căci și-au lăsat datorințele călugărești!» Atunci Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, cu îndrăzneala cea de Maică înaintea Fiului său și Dumnezeu, a apucat mâna lui Hristos, și plecându-și capul spre dreapta, spre a se feri de mâna lui, a strigat către igumen pentru a doua oară, zicând: «Nu deschideți astăzi porțile Mănăstirii, ci urcați-vă pre ziduri și alungați tâlharii cei de pre mare! Ci luați aminte și vă pocăiți, căci Fiul meu s'a mâniat pre voi!» Și iarăși a zis pentru a treia oară: «Nu deschideți astăzi porțile Mănăstirii, ci urcați-vă pre ziduri și alungați tâlharii cei de pre mare!»

Ascultând dar povața Maicii Domnului, călugării nu au mai deschis porțile mănăstirii, scăpând astfel de cumpliiții tâlhari cei

de pre mare ce se furișaseră în timpul nopții împrejurul zidurilor, voind să jefuiască sfânta mănăstire și pre monahi să-i ducă în robie. Însă Icoana Maicii cu Pruncul a rămas schimbată la chip, așa precum se vede până astăzi. Deci cu dreptate se poate zice că Icoana aceasta este nefăcută de mână, dobândindu-și noua înfățișare prin lucrarea harului Duhului Sfânt. Închinătorii carii o privesc nu se mai satură de blândețea chipului Preacuratei, ce odihnește și mângâie sufletul omenesc, pentru care lucru s'a și numit Paramithia sau Mângâietoarea; însă Sfântul Prunc a rămas cu chipul de aspru Judecătoriu. Deci monahii vatopedini, scoțând icoana de pre peretele unde era zugrăvită, au mutat-o cu mare cinste într'un preafrumos paraclis de lângă biserica cea mare, unde este cinstită până astăzi cu laude și cu cântări în toate zilele.

Această minune arată și întărește din nou credința Bisericii Dreptslăvitoare în îndrăzneala cea de Maică a Născătoarei de Dumnezeu, spre a soli pentru păcatele neamului omenesc către Fiul și Dumnezeu ei, izbăvind, pre cei ce i se închină cu credință, de necazurile ce cu dreptate vin asupra noastră.

De această icoană este legată și viața cuviosului Neofit, cel ce avea

ascultarea de prosmonar sau paracliser al Paramithiei. Odată cuviosul a fost trimis de către Mănăstire să slujească o vreme la metocul din Ostrovul Evia. Căzând greu bolnav, a rugat-o pe Preasfânta să-l învrednicească să moară în mănăstirea sa de metanie. Îndată a auzit înlăuntrul său glasul Preasfintei zicându-i: «Neofite, mergi în Mănăstirea ta, și după un an să te gătești». Deci Cuviosul, mulțamind Maicii Domnului Mângâietoarea pentru îndelungarea vieții sale, i-a spus ucenicului său să se pregătească pentru întoarcerea la mănăstire. Și cu adevărat, după trecerea anului, într-o zi de Duminică, după ce s'a împărțășit cu Preacuratele Taine, urcând scara spre paraclisul Paramithiei, a auzit din nou glasul Maicii Domnului: «Neofite, vremea ieșirii tale a sosit». Ducându-se dar cuviosul la chilia sa, a simțit puterile slăbindu-i, și luându-și iertăciune de la toată frăția, și-a dat duhul în brațele Născătoarei de Dumnezeu. Și se face pomenirea Cuviosului Neofit într-o această zi de 21 Ianuarie.

Pentru solirile preacuratei Maicii tale și Mângâietoarei lumii, Hristoase Dumnezeule, miluiește și mântuiește pre noi. Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Nu au slujit zidirii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Ziditoriului; ci îngrozirea focu-

lui bărbătește călcând, se bucurau viersuind: Precântate Doamne și Dumnezeule al Părinților, bine ești cuvântat.

Potolește dogoarea patimilor mele celor rele, a greșalelor și a mâniei căii de suflet stricătoare, cu roua solirilor tale către Domnul, Maică Fecioară, ca în veci să te măresc.

Fericimu-te, Mângâietoare preacinstită, cetele nevoitorilor, și cu dragoste sărutăm Icoana ta, carea odinioară turma ta a izbăvit.

Negura morții ce m'a cuprins, cu sfânta ta cercetare se risipește, Preabună; pentru aceasta către tine îndreptându-mă, Mângâietoarea mea, ție mă rog: Împărăției Ceriurilor învrednicește-mă, pre robul tău.

Loc de tămăduire nedeșertat te știm, de Dumnezeu Născătoare, Mângâietoare prealăudată, cei ce aici ne nevoim, pentru aceasta cu credință alergăm, Icoanei tale sfinte a ne închina.

Alt Canon. Irmos:

Cei din Iudeea Tineri ce au

ajuns în Vavilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cuptoriului au călcat cântând: Dumnezeuul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Nour de ploaie aducător, carea ai revărsat în lume Viața cea vecinică, revarsă, de Dumnezeu Născătoare, Mângâietoare Sfântă, ploaia cea aducătoare de viață a bucuriei dumnezeiești, celor ce suspină în necazuri.

Cu dumnezeiescul toiag, Fecioară, al caldei tale mijlociri, alungă pre diavolul ce zadarnic împotriva mea răcnește, Mângâietoare sfântă, a oamenilor bucurie.

Slavă...

Dulcele tău chip din sfânta ta Icoană, Preacurată, umple de bucurie și desfătare toată inima, și spre lauda slavei tale, Mângâietoare Sfântă, pre toți îi ridică.

Și acum...

Dumnezeiesc har și izvor de milă, Fecioară Curată, având obștea noastră Icoana ta cea sfântă, de tot necazul se izbăvește, și cu dreptate Mân-

gâietoare pre aceasta o numește.

Catavasi

Pre tine, Dumnezeu Cuvântul, cel ce ai răcorit în foc pre Coconii cei de-Dumnezeu-cuvântători, și în Fecioară nestricată te-ai sălășluit, cu bunăcinstire cântând te laudăm: Bine este cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Cântarea a 8-a. Irmos:

Pre cuvioșii Tineri în cuptoriu, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atuncea fiind închipuită, iar acum lucrată, pre toată lumea ridică a viersui: Pre Domnul cântați, lucrurile, și-l preainălțați întru toți vecii.

De tot necazul și de toată stricăciunea vicleanului Veliar mântuiește-mi sufletul, Stăpână, ceea ce cu iubirea ta de oameni lacrimile mele nu le treci cu vederea, ci, cu năframa rugăciunilor tale ștergându-le, către Domnul și Stăpânul le ridici.

Umplut-ai de nespună desfătare ceata monahilor, Împărăteasă Preabună, grăindu-le odinioară spre folos.

Pentru aceasta acum strigăm ție: Întristarea inimii robilor tăi risipește, cu cea negrăită bucurie.

Liman neînvingător și zid nebiruit, și acoperemânt tare în necazuri ești robilor tăi, Precurată Mângâietoare, celor ce laudă pre Domnul și Fiul tău, pre care îngerii îl cântă.

Arătările dragostei tale către ai tăi rugători pururea vestim, Împărăteasă a toate, și cu tărie strigăm: Precum odinioară de năvălirea tâlharilor mării pre monahi ai izbăvit, așa și pre noi de tâlharii cei gândiți ne izbăvește.

Alt Canon. Irmos:

Pre Împăratul ceriurilor, pre carele îl cântă Oștile Îngerești, cântați și-l preaînălțați întru toți vecii.

De întristare și de a patimilor robie scapă-ne, Fecioară Mângâietoare, pre cei ce negrăita ta naștere cu laude o cântăm.

Izvor de bucurie duhovnicească, Fecioară, tuturor re-

vărsând, stinge-mi văpaia patimilor celor de suflet stricătoare.

Slavă...

Ceea ce ești a îngerilor slavă și a muritorilor mare mângâiere, Mângâietoare Fecioară, izbăvește mintea mea de toată întristarea.

Și acum...

Schimbă-mi tristețea inimii în dumnezeiască bucurie, Mângâietoare Fecioară, și de toată viclenia vrăjmașului mă izbăvește.

Catavasi:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântând și preaînălțând pre dânsul întru toți vecii.

De focul cel nesuferit strânși laolaltă fiind, dar de văpaie nevătămându-se, Coconii cei ce pentru bunacinstire înainte au stătut, cântare au cântat dumnezeiască: Binecu-vântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a. Irmos:

Tot neamul pământesc săl-teze, cu duhul fiind luminat, și prăznuiască firea Minților

celor fără materie, cinstind sfântul Praznic al Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită de Dumnezeu Născătoare Curată, pururea Fecioară.

Îndură-te de norodul cel ce către tine vine, glas ție înălțând: Preasfântă Stăpână Mângâietoare, înainte-stătătoarea credincioșilor, sânguiește de ne scapă de reaua întâmplare cu ocrotirea ta, pentru ca ție cântare de mulțumită să-ți aducem, bucurându-ne.

Laudă a muritorilor și sprijinirea nevoitorilor, comoară și izbăvitoare a bisericii noastre, Mângâietoare Curată, priimește-mi rugăciunile, și în ceasul înfrișatei judecăți pre nevrednicul robul tău îl pomenește.

Bucură-ne mintea, Curată, și pașii noștri cu cucernicie îi îndreptează spre lucrarea poruncilor Celui din tine născut, cu solirile tale, de Dumnezeu Născătoare, ca toți cu dragoste să sărutăm prealuminata și cinstita icoană a ta.

Bucură-te a bisericii noastre

bucurie, bucură-te ușurarea celor în necazuri, bucură-te cetate neclătită, bucură-te a monahilor și a tuturor credincioșilor scăpare, Mângâietoare Stăpână.

Alt Canon. Irmos:

Cu adevărat de Dumnezeu Născătoare te mărturisim, cei prin tine mântuiți, Fecioară curată, cu cetele celor fără de trup pre tine mărind.

Cu milostivă privirea ta vezi-mi sufletul cel întinat de multe păcate, Fecioară Mângâietoare, și tămăduire dăruiește-mi.

Scapă-mă, Fecioară, de mânia celui viclean, de robia patimilor și de necazuri, ceea ce ești scăparea tuturor și mângâietoarea.

Slavă...

Mintea la ceruri înalță-mi cu dragostea cea dumnezeiască, și de cele pământești mă izbăvește, Mângâietoare Fecioară, ca să te slăvesc.

Și acum...

Neîncetat cântând milostivirea ta, strig către tine, Mângâietoare Maică: de toată

trândăvia duhovnicească izbăvește-mă.

Catavasi

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, acoperă, apără, păzește pre cei ce nădăjduiesc spre tine.

În umbra și în slova Legii chip să vedem, credincioșii: toată partea bărbătească ce deschide pânțele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci pre Cuvântul cel întâi-născut, Fiul Tatălui cel fără de început, întâi-născutul Maicii celei neispitite de bărbat, îl mărim.

Sveatilna, Glas 2.

Podobie: Muieri, auziți glas...

Pre pricina cea negrăită a bucuriei și dumnezeiasca alungătoare a necazurilor, pre Fecioara Mângâietoare, noianul bunătății și al milostivirii, după datorie să o cinstim, și cu dragoste întru cântări să o laudăm.

Slavă..., Și acum... **asemenea.**

Mângâietoare icoana ta cu dreptate se numește, Maica lui Dumnezeu, căci neîncetat dăruiește mângâiere, har și tainică alinare celor ce cu

bunăcinstire i se roagă, cântându-te, Fecioară.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, Glas 8.

Podobie: O, preaslăvită minune...

O, preaslăvită minune, întâi-stătătorului aievea grăindu-i, și primejdia ce îi stătea înaintea vestindu-i, Mângâietoare precinstită, turma ta din primejdii ai slobozit. Pentru aceasta cetele monahilor astăzi cu bună cinstire laudă de mulțămită îți aducem.

O, preaslăvită minune, schimbatu-ți-ai chipul, Mângâietoare, mâna Fiului tău celui Precurat îndată îndepărtând, carea voia să pecetluiască buzele milostivirii tale, ca primejdia să nu se vestească monahilor celor ce pre Domnul Hristos l-au amărât.

O, preaslăvită minune, din porțile morții pre monahi i-ai izbăvit, cu milostivă privirea ta, Prealăudată, și de cumplitii tâlhari mănăstirea ta ai scăpat. Pentru aceasta, cetele credincioșilor, laudă de prăznuire cu mulțămită acum îți aducem.

O, preaslăvită minune, ceata călugărilor pre înverșunații tâlhari ai mării i-a izgonit, cu al tău har și cu al milei tale glas, Mângâietoare. Pentru aceasta, în primejdii aflându-ne, către a ta ocrotire și al tău sfânt acoperemânt cu credință alergăm, Maica lui Dumnezeu, și luăm izbăvire.

Slavă... Și acum... **Glas 5.**

Cu îndrăzneala ta de maică și cu purtarea de grijă cea de oameni iubitoare, întunecul necazurilor și primejdiilor risipești, Mângâietoare binecuvântată, căci tu schimbi tristețea în negrăită bucurie, și cursele vicleanului grabnic stricând, de toată nevoia mântuiești pre robii tăi. Nu înceta a ne învălui cu a ta ocrotire, și fără de osândă în ceasul Judecății ne arată, cu ale tale soliri către Fiul tău.

**Slavoslovia cea mare,
și Troparul Glas 1.**

Ectenia și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul întâi, cântarea a 3-a, pe 4, și din canonul al doilea, cântarea a 6-a, pe 4; după Vohod, Tropariul Icoanei. Slavă... Și acum... Condacul Icoanei. Prochimen, Glas 3: Mărește, suflete al meu, pre Domnul, și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. **Stih:** Că a căutat preste smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile. **Apostolul, din Epistola către Evrei (9: 1-7):** Fraților, avea și cortul cel dintâi îndreptări de slujbă... (caută în 21 Noiemvr.). **Alliluia, Glas 8:** Ascultă fiică și vezi... **Stih:** Feței tale se vor ruga... **Evanghelia dela Luca (10: 38-42; 11: 27-28):** În vremea aceea, intrat-au Iisus într'un sat... (caută în 8 Sept. la liturghie).

CHINONICUL:

Păharul mântuirii voi lua...

La masă se face mângâiere fraților; și în orice zi se va întâmpla, se face dezlegare la pește. La care se spune cuvânt din istoria Sfintei Icoane și alte cuvinte de laudă.